

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/74/2019
Identifikačné číslo spisu: 1317203478
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1317203478.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PGF, s. r. o., so sídlom Ráztočná 20, Bratislava, IČO: 35 873 124, zastúpeného advokátskou kanceláriou BBLegal s. r. o., so sídlom Páričkova 11, Bratislava, IČO: 47 247 614 proti žalovanému: Aalbatros, s. r. o., so sídlom Buková 1319, Miloslavov, IČO: 44 999 364, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Benčúrom, so sídlom Záhradnícka 41, Bratislava, o vydanie vecí a o vzájomnej žalobe žalovaného, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/65/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2019, č. k. 3Cob/193/2018-172, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 13. februára 2019, č. k. 3Cob/193/2018-172 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 23. júla 2018, č. k. 23Cb/65/2017-121, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi všetky účtovné a iné listinné doklady patriace žalobcovi, ako aj ostatné dokumenty týkajúce sa účtovníctva žalobcu, ktoré mal žalovaný v držbe, vzájomnú žalobu žalovaného zamietol a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a následne vec správne právne posúdil. Žalovaný v konaní nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by žalobcovi vrátil účtovné doklady patriace žalobcovi spadajúce do obdobia január 2015 až marec 2016,

hoci ho v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno. Rovnako nepredložil ani dôkaz preukazujúci prevzatie účtovných dokladov žalobcom.

Medzi stranami bol zmluvou o vedení účtovníctva č. 0801/2015 z 1. júla 2015 založený záväzkový vzťah, ktorý možno meniť len so súhlasom oboch zmluvných strán.

Odvolačný súd poukázal na to, že žalovaný, ktorý vypracoval návrh zmluvy, nebol oprávnený jednostranne zmeniť zmluvné ustanovenia týkajúce sa odmeny za vedenie účtovníctva. Uvedené znamená, že žalovaný nebol oprávnený požadovať od žalobcu inú odmenu, než tú, ktorá bola dojednaná v zmluve, a to vo výške 151,-eur bez DPH mesačne.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu, v časti týkajúcej sa povinnosti vydať žalobcovi všetky účtovné a iné listinné doklady patriace žalobcovi, ako aj ostatné dokumenty, týkajúce sa účtovníctva žalobcu, ktoré mal žalovaný v držbe, podal žalovaný dňa 12. júna 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu

prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

4. V dovolaní žalovaný uviedol, že pre účely predmetného konania je relevantné, či osoba, od ktorej sa žalobca domáha vydania listín, nimi disponuje v čase rozhodovania súdu, a teda či ich má v reálnej držbe. Dôkazné bremeno, že listiny v čase rozhodovania súdu existujú, a že nimi disponuje žalovaný, bolo v predmetnom spore na žalobcovi. Žalobca v konaní nepreukázal, že listiny, ktorých vydania sa domáha, sú reálne v držbe žalovaného, a že je daný nárok na ich vydanie. Okrem toho požadované doklady neboli v žalobe dostatočne určito a nezameniteľne špecifikované tak, aby bolo možné bez pochybností určiť, ktorá vec, aký účtovný alebo iný listinný doklad má byť predmetom vydania. Napadnutý rozsudok je tak podľa dovolateľa nevykonateľný a z tohto pohľadu nie je dôvod, aby jeho existencia bola akceptovaná. V texte dovolania žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), sp. zn. 1Cdo/109/2004.

5. Žalobca vo vyjadrení z 20. júla 2019 navrhol dovolanie odmietnuť, nakoľko žalovaný neuviedol a nevysvetlil danosť označeného dovolacieho dôvodu. Rozhodnutie, na ktoré žalovaný poukázal v dovolaní, nie je na rozhodovaný spor aplikovateľné, keďže v ňom bola riešená otázka nahradenia prejavu vôle.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom, dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Pre dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci) platí, že musí byť vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. Ak jeho vymedzenie nezodpovedá uvedenému zákonnému ustanoveniu, je naplnený dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

8. Už v judikáte č. R 83/2018 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018) najvyšší súd uviedol, že „ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť (to znamená predložiť vlastnú právnu argumentáciu na dovolateľom nastolenú právnu otázku - pozn. dovolacieho súdu) a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd

pri svojom rozhodovaní odkloniť“.

9. Vyššie uvedené náležitosti pri vymedzení dovolacieho dôvodu dovolanie žalovaného nespĺňa, v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu. Z obsahu dovolania nie je vôbec zrejmé, aká právna otázka má byť predmetom dovolacieho prieskumu. Rovnako dovolateľ neuviedol, v čom konkrétne odvolací súd vec nesprávne právne vec posúdil a ani nepredostrel žiadnu vlastnú právnu argumentáciu, ktorej (ne)opodstatnenosť mal odvolací súd vo svojom rozhodnutí v nadväznosti na právne závery odvolacieho súdu posudzovať. Žalovaný vo svojom dovolaní ani neuviedol žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré by sa vzťahovali na právne otázky posudzované súdmi nižšej inštancie, od ktorých sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.

10. Dovolateľ iba všeobecným spôsobom vytýkal, že napadnutý rozsudok je podľa jeho subjektívneho presvedčenia nevykonateľný, a že dôkazné bremeno na preukázaní existencie žalobcom požadovaných dokladov a dispozície s nimi žalovaným zaťažovalo žalobcu, ktoré žalobca podľa jeho názoru neunesol. Uvedená argumentácia však nezodpovedá koncepcii dovolania podľa aktuálnej právnej úpravy (viď znenie ustanovenia § 421 ods. 1 v spojení s § 432 C. s. p.) a takýto všeobecný prejav nespokojnosti s rozhodnutím odvolacieho súdu je vylúčený z dovolacieho prieskumu.

11. Nakoľko dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.), nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.